

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 23C/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119206742
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Petríková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:1119206742.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Luciou Petríkovou v spore žalobcu: J. C. J., L. XX.XX.XXXX, J. J. XX, T., P. Č. Ú. - K. L. E., D. D. K. Š. XXX/XX, K. L. E., proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.05.2019 domáhal proti žalovanej sumy 50.000,- eur titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Košice, sp. zn. Č.:M.-XXX/X-E.-T.-XXXX zo dňa 13.07.2016 mu bolo vznesené obvinenie za zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv 253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017 bolo podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku trestné stíhanie žalobcu zastavené. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I rozhodlo podľa § 215 ods. 7 Trestného poriadku uznesením sp. zn. 2Pv 253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 o pokračovaní trestného stíhania. Generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením sp. zn. XVI/2 Pz 66/17/1000-9 zo dňa 22.09.2017 rozhodol, že uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv 253/16/8802-30 z 25.5.2017 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech žalobcu. Uznesenie sp. zn. 2Pv 253/16/8802-30 z 25.05.2017 o pokračovaní v trestnom stíhaní zrušil a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I prikázal, aby o veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom zrušenia uznesenia sp. zn. 2Pv 253/16/8802-30 z 25.5.2017 o pokračovaní v trestnom stíhaní bolo, že nebolo rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2Pv 253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017. V sťažnostnom konaní, uznesením Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt 958/17/8800-16 zo dňa 22.11.2017 bolo následne uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv 253/16/8802-27 zo 07.04.2017 o zastavení trestného stíhania zrušené a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I bolo uložené, aby o veci znovu konal a rozhodol. Vo veci podľa uznesenia Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt 958/17/8800-16 z 22.11.2017 bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrovacie úkony - výsluch poškodenej C. M., svedka G. K. a prípadné konfrontácie. Podľa žaloby bez vykonania týchto úkonov, prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, I. D. G. podal dňa 12.03.2018 na žalobcu pre vyššie uvedené zločin obžalobu na Okresný súd Košice I. Okresný súd Košice I uznesením č. k.

1T 18/2018 zo dňa 13.12.2018 trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala. Uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 1T 18/2018 z 13.12.2018 o zastavení trestného stíhania žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2018. Žalobca uviedol, že za daného skutkového a právneho stavu sa trestné stíhanie voči jeho osobe viedlo v rozpore so zákonom. V zmysle uvedených dôvodov nežiadal za jednotlivé porušenia maximálnu výšku nemajetkovej ujmy čo by bolo 5 x 26.000,- eur (50x 520,- eur - minimálna mzda, čiže 130.000,- eur), ale uplatnil si čiastku 50.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy. Poznamenal, že v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním dostal v čase od 13.07.2016 do 13.12.2018 mozgovú príhodu.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasila a žiadala žalobu zamietnuť z nasledovných dôvodov: mala za to, že zo strany žalobcu k vzniku nemajetkovej ujmy nedošlo a k výške nemajetkovej ujmy žalobca nepredložil žiadny dôkaz a ani v žalobe nenavrhol vypočuť žiadnych svedkov. Zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma práve v tejto sume.

4. V replike žalobca uviedol, že v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku bolo celé trestné stíhanie voči jeho osobe vedené v rozpore so zákonom, pretože trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného a nebol súhlas daný alebo bol vzatý späť. Keďže prokurátor I.. D. G. nemal súhlas poškodenej na žalobcov trestné stíhanie a pokračoval v ňom bez jej súhlasu, dokonca podal obžalobu bez jej súhlasu, zneužil svoju právomoc a súčasne spôsobil škodu pri výkone verejnej moci. Na preukázanie svojich tvrdení žiadal vypočuť svedkov - I.. D. G., bývalého prokurátora Okresnej prokuratúry, aktuálne na dôchodku a jeho advokáta v predmetnom trestnom konaní - I.. G. C..

5. V duplike žalovaná uviedla, že v danej veci neexistuje rozhodnutie, ktoré by bolo možné považovať v zmysle citovaného ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. za nezákonné, a ktorým mala byť žalobcovi spôsobená ním konštatovaná škoda. V predmetnej veci totiž neexistuje právny titul, ktorý zakladá nárok na náhradu žalobcom uplatňovanej škody. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi boli totiž splnené všetky zákonné podmienky upravené Trestným poriadkom na jeho vydanie. Obdobne o sťažnosti žalobcu ako obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodol prokurátor po posúdení napadnutého uznesenia a jemu predchádzajúceho konania podľa skutkového stavu zisteného z dôkazov vykonaných do vznesenia obvinenia. Na vydanie všetkých rozhodnutí v rámci prípravného konania boli splnené v danom časovom období potrebné zákonné predpoklady. V danom prípade to bola najmä výpoveď poškodenej, ako aj ďalšie dôkazy, ktoré odôvodňovali takýto postup orgánov činných v trestnom konaní. Hlavným dôvodom zastavenia trestného stíhania nebola skutočnosť, že sa skutok nestal, že skutok nie je trestným činom alebo že ho žalobca nespáchal, ale že nebol daný súhlas poškodenej osoby. V danom prípade sa v podstate pravdepodobnosť o spáchaní stíhaného trestného činu nepotvrdila iba pre procesné prekážky. Z vykonaného dokazovania v trestnom konaní navyše vyplýva, že žalobca si trestné stíhanie svojím konaním zavinil sám. K výške uplatneného nároku uviedla, že žalobca nijakým objektívnym spôsobom neuniesol dôkazné bremeno pri preukázaní ním uplatňovanej výšky náhrady škody. Mala za to, že čo sa týka zdravotných problémov, ktoré mali u žalobcu nastať, neexistuje nielen žiadne lekárske potvrdenie o tom, že žalobca utrpel mozgovú príhodu, ale nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vedením trestného stíhania a akéhokoľvek následku na zdraví. Za významnú považovala skutočnosť, že žalobca v čase, kedy bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu za páchanie inej trestnej činnosti. Prostredie, v ktorom žil a pracoval v čase vedenia trestného stíhania bolo obmedzené na výkon trestu odňatia slobody. Trestné konanie vedené voči nemu preto nezasiahlo do jeho súkromného života, či do jeho cti na dobrej povesti. Trestné stíhanie nebolo spôsobilé vyvolať vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv.

6. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní prednesom žalobcu, povereného zamestnanca žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacich obsah pisu a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Súdu predložil prepúšťiaciu správu z Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, z ktorej súd zistil, že od 18.09.2018 do 09.10.2018 bol v nemocnici hospitalizovaný z dôvodu cievnnej mozgovej príhody. Ďalej uviedol, že žiada vykonať dokazovanie - vyluch bývalého okresného prokurátora I.. D. G., vyšetrovateľa C.W. a advokáta I.. C..

8. Súd návrh na vykonanie dokazovania - výsluchu na pojednávaní zamietol z dôvodu hospodárnosti konania a z dôvodu nedostatočného označenia svedkov.

9. Žalovaná na pojednávaní prostredníctvom povereného zamestnanca uviedla, že sa pridrižava svojho vyjadrenia, ktoré súdu doručila dňa 22.04.2020. Ďalej uviedla, že rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobca boli vyhotovené v súlade s trestným poriadkom, nemali absolútne žiaden vplyv a význam pre samotné rozhodnutie vo veci, mali len procesný charakter a bolo doplnené vyšetrovanie, ktoré bolo závislé od dôkazov a všetky dôkazy nasvedčovali tomu, že v danom štádiu trestného konania došlo k spáchaniu skutku, takže prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I nemal inú možnosť, ako podať obžalobu. To akým spôsobom bolo skončené trestné konanie, nemá žiaden vplyv na to, či došlo ku skutku alebo nie. Trestné konanie skončilo pre procesné prekážky, ktoré prokurátor a vyšetrovateľ nemohol ovplyvniť.

10. Žalobca ako listinný dôkaz súdu preložil uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I č. 2Pv 253/16/8802-18 zo dňa 07.04.2017, z ktorého súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva, Odboru kriminálnej polície Košice, sp. zn. Č.:M.-XXX/X-E.-T.-XXXX zo dňa 31.05.2016 bolo začaté trestné stíhanie a dňa 13.07.2016 bolo vznesené obvinenie žalobcovi pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Prokurátor I.. D. G. zastavil trestné stíhanie žalobcu na skutkovom základe, že trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

11. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Košice I č. 2Pv 253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 mal súd za preukázané, že žalobca po prevzatí uznesenia Okresnej prokuratúry Košice I o zastavení trestného stíhania dňa 13.04.2017 podal sťažnosť a vyhlásil, že trvá na prejednaní veci, pretože nesúhlasí so zastavením trestného stíhania. Prokurátor JUDr. D. G. rozhodol, že pokračuje v trestnom stíhaní žalobcu pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

12. Následne uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. XVI/2Pz 66/17/1000-9 zo dňa 22.08.2017 bolo zrušené uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní 2Pv 253/16/8802-30 a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I sa prikazuje, aby o veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom zrušenia bolo, že nebolo rozhodnuté o sťažnosti proti uznesenia o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2Pv 253/16/8802-27 zo 07.04.2017.

13. V sťažnostnom konaní, uznesením Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt 958/17/8800-16 zo dňa 22.11.2017 bolo následne uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv 253/16/8802- 27 zo 7.4.2017 o zastavení trestného stíhania zrušené a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I bolo uložené, aby o veci znovu konal a rozhodol. Z uznesenia Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt 958/17/8800-16 z 22.11.2017 vyplýva, že bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrovacie úkony - výsluch poškodenej C. M., svedka G. K. a prípadné konfrontácie.

14. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T 18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala.

15. Nesporným v konaní bolo aj to, že žalobca doručil dňa 01.02.2019 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámením dňa 27.03.2019 žalobcovi uviedla, že po šetrení posúdenia dôvodnosti uplatňovaného nároku na náhradu škody v sume 50.000,- eur jeho nárok neuspokojí, pretože postup orgánov činných v trestnom stíhaní bol štandardný, legitímny a v medziach zákona aj napriek tomu, že prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I sa dopustil procesného pochybenia v konaní, keď vydal uznesenie o pokračovaní v konaní a nevysporiadal sa s predchádzajúcim uznesením o zastavení konania, čo však neovplyvnilo dĺžku konania a nemalo vplyv ani na rozhodnutie súdu.

16. Podľa ust. § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje
a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,

- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

17. Podľa ust. § 3 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

18. Podľa ust. § 3 ods.2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19. Podľa ust. § 5 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

20. Podľa ust. § 6 ods.1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

21. Podľa ust. § 6 ods. 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa ust. § 8 ods. 6 písm. a) citovaného zákona, právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

23. Podľa ust. § 8 ods.6 písm. d) citovaného zákona, právo na náhradu škody nevznikne ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

24. Podľa ust. § 16 ods. 1 citovaného zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

25. Podľa ust. § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

26. Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

27. Podľa ust. § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

28. Podľa ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

29. Podľa ust. § 17 ods. 4 citovaného zákona, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (V zmysle § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.).

30. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

31. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú:

1. existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci,
2. existencia škody a
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

32. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Košice Č.:M.-XXX/X-E.-T.-XXXX zo dňa 13.07.2016 vznesené obvinenie za zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 07.04.2017 bolo podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie žalobcu zastavené, pretože trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I uznesením sp. zn. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T 18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala.

33. Spornou nebola ani skutočnosť, že v čase vedenia predmetného trestného stíhania bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

34. Sporným v konaní bola otázka, či žalobca má nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím titulom uznesenia o vznesení obvinenia, resp. nesprávneho úradného postupu Okresnej prokuratúry Košice I v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2Pv XXX/XX/XXXX od vznesenia obvinenia od 13.07.2016 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/18/2018, čiže do 13.12.2018.

35. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal predovšetkým zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa tohto zákona štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním, zatknutím alebo iným obmedzením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

36. Podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu a to pri splnení troch podmienok, ktorými sú - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom tieto tri podmienky musia byť splnené kumulatívne. Zároveň však súd musí pri posudzovaní nároku na náhradu škody prihliadať i na ustanovenie § 8 ods. 6 písm. a) a d) citovaného zákona. Súd preto pri posudzovaní nároku žalobcu na náhradu škody musel prihliadať aj na skutočnosť ustanovenú v § 8 ods. 6 citovaného zákona.

37. Prvou a základnou podmienkou podľa § 6 citovaného zákona je teda existencia právoplatného alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené.

38. Súd pri posudzovaní zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi boli splnené všetky zákonné podmienky upravené Trestným poriadkom na jeho vydanie. Dôvodom zastavenia trestného stíhania bolo, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúra Košice I podľa ust. § 215 ods. 7 Trestného poriadku preto uznesením sp. zn. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T 18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala

39. Vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t.j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013).

40. Z vykonaného dokazovania v trestnom konaní vyplýva, že žalobca si trestné stíhanie svojím konaním zavinil sám, pretože absentuje nezákonné rozhodnutie, ktoré bolo zmenené alebo zrušené orgánom pre jeho nezákonnosť. Okresná prokuratúra Košice I zastavila trestné stíhanie, a dôvodom zastavenia trestného stíhania bolo, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený a sám žalobca v sťažnosti vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím vyvoláva iba také právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nezákonnosti, pričom tento dôvod nemusí byť v každom prípade výslovne uvedený vo výroku zrušujúceho rozhodnutia, avšak na druhej strane musí byť nezákonnosť rozhodnutia v odôvodnení rozhodnutia, ktorým je pôvodné rozhodnutie zrušené alebo zmenené, konštatovaná, resp. dovoditeľná.

41. Zavinenie osoby na začatí vlastného trestného stíhania je potrebné posudzovať analogicky podľa ustanovení o zavinení vlastnej väzby. Toto zavinenie však nemožno vidieť v tom, že osoba sa dopustila skutku, pre ktorý bola stíhaná, ktorý však, ako bolo v priebehu trestného stíhania zistené, nenapĺňoval znaky trestného činu. Zavinenie obvineného (či už vo forme úmyselnej, alebo nedbanlivostnej) na začatí trestného stíhania proti nemu znamená, že obvinený svojím zavineným úkonom prispel k tomu, že jeho konanie bolo dôvodom na začatie trestného stíhania proti nemu. Príčinnú súvislosť medzi vznesením obvinenia a zavinením obvineného je potrebné hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho konaní pred začatím trestného stíhania, poprípade v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojím konaním alebo úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné konanie muselo byť voči nemu začaté (alebo v ňom naďalej pokračované). Nejde teda o to, či sa obvinený dopustil, hoc aj zavinene, skutku, pre ktorý bol stíhaný a ktorým vyvolal podozrenie, že bol trestný čin spáchaný, ale o to, či svojím iným, alebo ďalším konaním ovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní tak, že bez tohto jeho konania by k začatiu (pokračovaniu) trestného stíhania nedošlo, napríklad uvádzaním nepravdivých skutočností, odôvodňujúcich postup podľa § 160 TP, či predstieraním, že voči nemu sú dôvody na trestné stíhanie dané, hoci objektívne neexistovali. Podmienka, že poškodený si sám zavinil obvinenie, nie je naplnená len tým, že sa dopustil skutku, pre ktorý bolo trestné stíhanie proti nemu začaté. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 12.6.2003, sp. zn. 25 Cdo 1567/2002, zhodne rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29.05.2002 sp. zn. 25Cdo 539/2002).

42. Keďže súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcovi nárok na náhradu škody nevznikol, z dôvodu absencie nezákonného rozhodnutia v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., nevykonával súd podrobné dokazovanie ohľadom výšky škody, ktorú si žalobca uplatnil, z dôvodu, že by to bolo nehospodárne a neefektívne. Napriek tomu však súd v krátkosti uvádza, že ohľadom uplatnenie nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, súd nepovažoval za postačujúce na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy, pretože žalobca vznik nemajetkovej ujmy žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, iba stroho konštatoval, že v dôsledku trestného stíhania utrpel mozgovú príhodu a predložil lekárske potvrdenie, že v dňoch od 18.09.2018 do 09.10.2018 bol hospitalizovaný v nemocnici z dôvodu cievej mozgovej príhody. Žalobca v čase vedenia trestného stíhania bol vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci, preto predmetné trestné stíhanie nemohlo zasiahnuť do jeho súkromného a pracovného života, do jeho povesti, rodinných vzťahov a spoločenského postavenia. Žalobca nie je zbavený povinnosti preukázať vznik nemajetkovej ujmy v jednotlivých otázkach života (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.) a iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie vzniknutej nemajetkovej ujmy. Len samotná existencia nezákonného rozhodnutia totiž nemá bez ďalšieho za následok vznik nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, keďže konanie o náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je súdnym konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena. Existenciu nemajetkovej ujmy žalobca v konaní nepreukázal.

43. Vzhľadom k uvedenému súd konštatuje, že ak by aj bol daný dôvod na priznanie nároku žalobcovi na náhradu škody, čo v danom prípade nebol, súd mal za to, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o vznesení obvinenia. S poukazom na vyššie uvedené súd považoval nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol, tak, ako je uvedené v prvom výroku enuncciátu rozsudku.

44. Podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech náhradu trov konania v rozsahu jej úspechu, t.j. v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením až po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Účastník, ktorý sa vzdal práva odvolania, účinné odvolanie voči rozsudku podať nemôže.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.